

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2011

Πρὸς
τὸν εὐαγγῆ Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν πιστὸ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπικτοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ
χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Εἰσερχόμαστε σήμερα σὲ Νέο Ἔτος ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ ἀγαθότητα τοῦ Παντοκράτορα Κυρίου μας. Εἶναι φυσικὸ νὰ διακατεχόμαστε ἀπὸ αἰσιοδοξία, ἐπειδὴ ἀνανεώνονται οἱ προσδοκίες μας γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸ μέλλον μας. Ἡ εἴσοδός μας στὸ Νέο Ἔτος σηματοδοτεῖ μία νέα ἀρχὴ στὴν πορεία τῆς ζωῆς μας.

Δὲν στερεῖται πνευματικῆς σημασίας τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ Πρωτοχρονιὰ ἐορτάζεται μέσα στὴν περίοδο τῶν ἐορτῶν τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἀνακαινίσει τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν κτίση ὁλόκληρη, γιὰ νὰ κάνει «τὰ πάντα καινὰ»¹, ὅπως γράφεται καὶ ὁμολογεῖται ἀπὸ τὸν θεολόγο εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται σὲ αὐτὴ τὴν καινότητα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐνότητάς του καὶ κοινωνίας του μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, λέγοντας:

1. Ἀποκαλύψεως κα' 5.

«Όταν κάποιος είναι ένωμένος με τὸν Χριστὸ εἶναι μία καινούρια δημιουργία. Τὰ παλαιὰ πέρασαν. ὅλα ἔχουν γίνει καινούρια»².

Ἄς δοῦμε πῶς ἐννοοῦμε καὶ βιώνουμε αὐτὴ τὴν καινότητα ἐκκλησιαστικῶς.

α'. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦρθε γιὰ νὰ μᾶς δώσει μία νέα ζωὴ.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι διερχόμαστε δύσκολους καιροὺς καὶ χρόνους. Ἀρχέγονες ἀλήθειες, ὅπως τῆς προσωπικῆς συνέπειας, τῆς ἐντιμότητας, τῆς εἰλικρίνειας, τῆς ἐπιγνώσεως τῶν ὁρίων τῆς εὐπρέπειας, τῆς ἀξιοκρατίας, τῆς μείζονος προσπάθειας ἀπεμπολοῦνται, εἰρωνεύονται καὶ ὑποτιμοῦνται.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ζωὴ μας φθείρεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἦρθε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἐγκαινίασε μία νέα ζωὴ στὴν ὁποία ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ γνώση, ἡ τιμὴ καὶ οἱ ἀρετὲς εἶναι σεβαστές, ἀξιέπαινες καὶ ἀξιοζήλευτες. Μᾶς ἔδωσε κανόνες γιὰ νὰ ὑπερβοῦμε τὰ προβλήματά μας.

β'. Ἦρθε γιὰ νὰ γίνουμε νέοι ἄνθρωποι.

Νέοι ἄνθρωποι γινόμαστε ὅσο ἀποβάλουμε καὶ νεκρώνουμε τὸ ἁμαρτωλὸ φρόνημά μας καὶ ὅπως ἐξηγεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος προσπαθοῦμε νὰ μοιάζουμε στὸν χαρακτήρα τοῦ Δημιουργοῦ Κυρίου μας:

«Ἀφοῦ βγάλουμε ἀπὸ ἐπάνω μας τὸν παλαιὸ ἁμαρτωλὸ ἐαυτό μας μετὰ τὶς συνήθειές του καὶ ντυθοῦμε τὸν καινούριο ἄνθρωπο, ποὺ ἀνανεώνεται συνεχῶς σύμφωνα μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ δημιουργοῦ του, ὥστε μετὰ τὴν νέα ζωὴ του νὰ φθάσει στὴν τέλεια γνώση τοῦ Θεοῦ»³.

2. «Ὡστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις. τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα» (πρὸς Κορινθίους Β' ε' 17).

3. «Ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν» (πρβλ. πρὸς Κολοσσαεῖς γ' 9-10).

Όταν αποκτήσουμε τὸν χαρακτήρα τοῦ Δημιουργοῦ μας, ἔχουμε τὴν τέλεια γνώση Του, ταυτιζόμαστε μὲ Αὐτὸν καὶ μποροῦμε νὰ ἐνω-
θοῦμε μαζί Του.

**γ'. Ἦρθε γιὰ νὰ δώσει σὲ ὅσους ἀναδειχθοῦν νέοι ἄνθρωποι,
ἓνα νέο ὄνομα, ὅπως ὑπόσχεται στὴν Ἀποκάλυψη⁴.**

Οἱ μαθητὲς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λαμβάνουν τὸ πιὸ ἐνδοξο καὶ
τίμιο ὄνομα, ὀνομάζονται Χριστιανοί⁵. Μὴ λησμονοῦμε, ὅτι τὸ νέο
ὄνομα τὸ δικαιοῦνται ὅσοι ζοῦν εὐαγγελικὰ καὶ καθοδηγοῦνται ἀπὸ
τὸ ἅγιο Πνεῦμα.

Ἡ καινότητα ποὺ μᾶς χαρίζει ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ
μόνη ἐλπίδα γιὰ νὰ ἀνανεώσουμε τὴν ζωὴ μας ποὺ πνίγεται ἀπὸ τὶς
δυσώδεις ἀναθυμιάσεις τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου τῆς πολυειδοῦς
ἀμαρτίας.

Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸ αὐτὸ ποὺ παρατηρεῖ ὁ ἀπόστολος
Παῦλος, ὅτι ἐὰν ὁ ἐξωτερικὸς ἄνθρωπος, δηλαδὴ τὸ σῶμα μας καὶ ἡ
ζωὴ μας, ποὺ φαίνεται, καταστρέφεται σιγά-σιγά μὲ τὴν πάροδο τοῦ
χρόνου καὶ μὲ τὰ διάφορα γεγονότα, ὁ ἐσωτερικὸς ὅμως ἄνθρωπος,
ἡ ψυχὴ μας καὶ ἡ πνευματικὴ ζωὴ μας ἀνακαινίζεται καὶ ἀνανεώνε-
ται ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα⁶.

4. «Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον
λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ
λαμβάνων» (Ἀποκαλύψεως β' 17 καὶ γ' 12).

5. «Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι
ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς» (Πρά-
ξεων ια' 26).

6. «Εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος φθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα
τῇ ἡμέρᾳ» (πρὸς Κορινθίους Β' δ' 16).

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2011

Εὐχομαι πατρικὰ κατὰ τὸ Νέο Ἔτος νὰ ζήσουμε ὅλοι στὴν καινὴ ζωὴ ἐνωμένοι μὲ τὸν σαρκωμένο Θεό μας. Νὰ προσευχόμαστε νὰ ἀντέχουμε τὴν χλεύη καὶ τὴν εἰρωνεία τῶν πατρικίων τοῦ συστήματος. Νὰ πορευόμαστε στὸν δόλιχο τῶν ἀξιών τῆς παραδεδομένης ἀπὸ τοὺς ἁγίους τῆς πίστεώς μας, πιστεύοντες τὴν μοναδικότητα τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, ἀποβλέποντες στὰ οὐσιώδη τῆς ζωῆς, σεβόμενοι ἐκεῖνα καὶ ἐκείνους ποὺ θὰ μένουν στὴν αἰωνιότητα.

Ἔτσι ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ θὰ ἀνανεώνει τὴν ζωὴ μας καὶ θὰ τὴν ἀγιάζει.

Μὲ ἐόρτιες πατρικὲς θερμὲς εὐχὲς γιὰ ὅλους

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

